

get. For skattemyndighederne indebærer dette en administrativ lempelse.

Herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS samt udenlandske kreditinstitutter, der ejes af danske selskaber, er ikke underlagt dansk regnskabsmæssigt tilsyn og følger ikke danske regler for aflæggelse af regnskab, men vil ofte være skattepligtige til Danmark. Af hensyn til en ligelig behandling af danske og udenlandske kreditinstitutter skal disse imidlertid også kunne fratække hensættelser til tab på udlån og garantier m.v. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet på vegne af og efter anmodning fra Told- og Skattestyrelsen kan yde bistand i form af at påse størrelsen af hensættelser og tab, som kan fradrages efter den foreslåede regel i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, opgjort efter danske regnskabsretlige regler.

Det samlede forslag betyder dog ikke, at skattemyndighederne mister enhver kontrol med institutternes fradrag for hensættelser. Som udtrykkelig nævnt i lovtæksten, beror adgangen til at fratække hensættelser på, at tabet efter de almindelige regler ville være fradragsberettiget. Skattemyndighederne skal således fortsat tilse, at der ikke fratækkes beløb, der efter anden skattelovgivning ikke kan fratækkes.

Høring

Lovforslaget har været til høring hos Finansrådet, Realkreditrådet, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, InvesteringsForeningsRådet, Advokatrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Erhvervenes Skatsekretariat, Danmarks Skibskreditfond, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Nationalbanken, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Skattechefforeningen, Skatterevisorforeningen, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Økonomiministeriet og Justitsministeriet.

Finansrådet og Realkreditrådet finder det positivt, at der med lovforslaget søges tilvejebragt et klart lovgrundlag.

Finansrådet er kommet med nogle tekniske bemærkninger, der har givet anledning til justeringer af lovtækt og bemærkninger.

Finansrådet har desuden ønsket, at anvisningens mulighed for at fravige overensstemmelsen mellem regnskabsmæssige og skattemæssige hensættelser i tilfælde, hvor der er krævet ekstraordinære store hensættelser ud fra en likvidationsbetragtning, bibeholdes. Ønsket er ikke imødekommet, idet opfattelsen er, at alle hensættelser uanset baggrund bør behandles ens.

Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S har i sit høringssvar udtalt, at man er af den opfattelse, at lovforslagets § 1, nr. 3, i overensstemmelse med den hidtidige ligningsrådsanvisning bør udvides til også at omfatte de datterselskaber af penge- og kreditinstitutter, der ikke driver udlånsvirksomhed efter særlig tilladelse m.v. Alternativt foreslås, at eksisterende datterselskaber bliver omfattet af fradragsadgangen, at der indføres en 15 årig overgangsregel eller at Finansieringsinstituttets datterselskab får dispensation til fortsat at foretage fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser. Ønskerne er bl.a. fremsat med henvisning til, at den manglende fradragsret for datterselskaber vil skabe konkurrenceforvridning i den finansielle sektor, idet bankerne i modsætning til Finansieringsinstituttet har mulighed for at bevare status quo ved at stille garanti over for datterselskabets tab og dermed flytte hensættelserne op i banken med skattemæssigt fradrag til følge.

Finansieringsinstituttets ønsker er ikke imødekommet. Det er ikke fundet rimeligt at lade en skattemæssig behandling af selskaber, der driver samme virksomhed, være afhængig af, om selskabet er ejet af et penge- eller kreditinstitut. Samtidig findes det rimeligt, at forskelsbehandlingen bringes til ophør hurtigt, hvorfor overgangsreglen er kort. Særregler for udvalgte datterselskaber er også afvist. Endelig bemærkes, at der med ændringen kun er tale om en ændring af fradragstidspunktet. Med hensyn til spørgsmålet om konkurrenceforvridning, skal bemærkes, at det efter forslaget er en betingelse for at opnå fradragsret for hensatte beløb, at beløbene vedrører tab, der er fradragsberettigede efter skattelovgivningens almindelige regler. Om der er fradragsret for hensættelser på garantier stillet over for et datterselskab vil således afhænge af, hvorvidt tabet på garantien må karakteriseres som en driftsomkostning eller et ikke-fradragsberettiget formuetab.

Provenumæssige konsekvenser

I forhold til gældende praksis ændres med forslaget afgrænsningen af institutter, som fremover skal kunne fratække hensættelser til tab på udlån og garantier m.v. Den ændrede afgrænsning indebærer, at visse selskaber, herunder pengeinstitutters datterselskaber, som ikke driver penge- eller realkreditinstitutvirksomhed og fondsmæglerselskaber, vil få udskudt fradragstidspunktet i forbindelse med tab set i forhold til gældende praksis. Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at indbringe et merprovenu i størrelsesordenen 50 mill. kr. årligt i 1999 og de umiddelbart efterfølgende år, hvorefter det vil aftage og til sidst bort-